

Sygn. akt I C 667/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Wioletta Sychniak

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Leszczyńska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2020 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko K. D.

o zapłatę

1. zasądza od K. D. na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwotę 45 361,34 zł (czterdzieści pięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt jeden złotych i trzydzieści cztery grosze) z odsetkami:
 - a. umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 42 416,56 zł (czterdzieści dwa tysiące czterysta szesnaście złotych i pięćdziesiąt sześć groszy) od dnia 25 maja 2018 roku do dnia zapłaty;
 - b. ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2944,78 zł (dwa tysiące dziewięćset czterdzieści cztery złote i siedemdziesiąt osiem groszy) od dnia 1 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od K. D. na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwotę 2290,92 zł (dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 667/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 1 czerwca 2018 roku, skierowanym do Sądu Rejonowego Lublin -Zachód w Lublinie w postępowaniu elektronicznym, powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego K. D. kwoty 45 361,34 złotych z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 42 416,56 złotych od dnia 25 maja 2018 roku do dnia zapłaty i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od kwoty 1932,69 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od kwoty 1012,09 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda zwrotu kosztów sądowych. **/pozew k. 3-5/**

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2018 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi. **/postanowienie k. 6/**

W toku sprawy Powód złożył do akt oryginał wyciągu z ksiąg bankowych oraz kserokopie innych dokumentów. **/pisma z załącznikami k. 10-27, 40-51/**

W dniu 26 lipca 2018 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił żądanie powoda w całości. **/nakaz zapłaty k. 29/**

Dnia 14 września 2018 r. Pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżył orzeczenie w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu wskazano jedynie, że Pozwany w całości kwestionuje roszczenie Powoda będące podstawą wydania nakazu zapłaty oraz wskazał, że roszczenie dochodzone pozwem nie istnieje.

/sprzeciw od nakazu zapłaty k. 31/

Na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2019 r. Pozwany potwierdził, że zawarł z Powodem umowę kredytu, będącą źródłem roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu. Wskazał, że nie spłaca kredytów od około roku, gdyż stracił kontrolę nad swoimi funduszami.

/protokół rozprawy z 3 kwietnia 2019 r. k. 56-58 [znacznik czasowy 00:03:56-00:20:25]/

Zgodnie z postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2019 roku, pełnomocnik Powoda został zobowiązany do złożenia odpisu pisma z 4 grudnia 2018 roku wraz ze wszystkimi załącznikami - w terminie 7 dni pod rygorem zawieszenia postępowania. Pismo z zobowiązaniem zostało odebrane w dniu 11 kwietnia 2019 r. Z uwagi na niewykonanie zobowiązania, postanowieniem z dnia 31 maja 2019 r. Sąd, na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., zawiesił postępowanie w sprawie.

/postanowienie - protokół z rozprawy z dnia 3 kwietnia 2019 r. k. 56-58 [znacznik czasowy 00:21:05], zawiadomienie k. 60, elektroniczne potwierdzenie odbioru k. 62, protokół z rozprawy k. 66, postanowienie k. 67/

W dniu 12 lipca 2019 r. (data nadania w UP) strona powodowa przesłała żądane dokumenty i wniosła o podjęcie postępowania.

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2019 roku Sąd podjął zawieszone postępowanie. **/pismo k. 68, postanowienie k. 70/**

W piśmie procesowym z dnia 26 września 2019 roku pełnomocnik Pozwanego podniosła zarzut, że przedłożone przez Powoda dokumenty nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem i - jako takie - nie mogą stanowić dowodu z dokumentu na potrzeby niniejszego postępowania. **/pismo procesowe k. 77/**

W odpowiedzi Powód wskazał, że złożone przez niego kserokopie nie są pozbawione mocy dowodowej. Powód złożył do akt sprawy poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów w postaci umowy kredytu, zwrotnego potwierdzenia odbioru oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, wniosku o udzielenie kredytu, zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach pozwanego, oświadczenia o dochodach, formularza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego.

/pismo procesowe k. 83, pismo wraz z załącznikami k. 86-111/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 25 maja 2017 roku K. D. zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...). Bank na wniosek Kredytobiorcy udzielił mu kredytu na okres 108 miesięcy w kwocie 43 490,66 złotych na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych kredytobiorcy i na spłatę kredytów, na sfinansowanie prowizji bankowej za udzielenie kredytu oraz składki ubezpieczeniowej. Kredyt oprocentowany był według stałej stopy procentowej, wynoszącej na dzień podpisania umowy 8,79% w stosunku rocznym. Całkowita kwota do zapłaty przez Kredytobiorcę, ustalona w dniu zawarcia umowy, wynosiła 62 983,09 złotych. Kredyt został podzielony na równe

raty, płatne 15-go dnia każdego miesiąca. W przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu przez Kredytobiorcę zobowiązań wynikających z umowy, Bank uprawniony został do pobrania od kwoty niespłaconych w terminie zobowiązań podwyższonych odsetek w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Zgodnie z umową Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia m.in. w razie opóźnienia Kredytobiorcy z zapłatą pełnej raty, wynikającej z harmonogramu spłat, za co najmniej jeden okres płatności pod warunkiem wezwania kredytobiorcy przez bank do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych i braku spłaty zaległości w odpowiedzi na to wezwanie we wskazanym przez bank terminie. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy Kredytobiorca został zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami i kosztami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu.

/wniosek o udzielenie kredytu konsumenckiego k. 96-97, umowa kredytu k. 87-94, karta informacyjna kredytobiorcy k. 98-101, formularz informacyjny k. 107-111/

W dniu 27 grudnia 2017 roku Powód wezwał Pozwanego do zapłaty kwoty 1755,20 złotych tytułem zaległości kredytowej, w tym:

- 826,40 złotych tytułem należności kapitałowej,
- 915,46 złotych tytułem odsetek umownych,
- 13,34 złotych tytułem odsetek za opóźnienie,

w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. ***/wezwanie k. 21, dowód nadania k. 22-23/***

Pismem z 29 stycznia 2018 roku Powód wypowiedział umowę kredytu nr (...), z zachowaniem okresu wypowiedzenia określonego w umowie, liczonego od dnia doręczenia pisma. W piśmie wskazano, iż bank rozważył możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości, obejmujących na dzień sporządzania pisma kwotę 1105,91 zł tytułem należności kapitałowej, kwotę 1220,11 zł tytułem odsetek umownych, kwotę 25,15 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie. Wypowiedzenie zostało doręczone Pozwanemu 9 lutego 2018 roku.

/wypowiedzenie – k. 24, potwierdzenie odbioru – k. 95/

Pismem z 27 marca 2018 roku, zatytułowanym „ostateczne wezwanie do zapłaty” Powód wezwał Pozwanego, w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu, do zapłaty kwoty 42 416,56 złotych tytułem należności kapitałowej, 1932,69 złotych tytułem odsetek umownych, 71,96 złotych tytułem odsetek za opóźnienie.

/ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 27/

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg bankowych Powoda, na dzień 24 maja 2018 roku wymagalne zadłużenie Pozwanego wynosiło 45 361,34 złotych, w tym:

- 42 416,56 złotych tytułem niespłaconego kapitału,
- 1932,69 złotych tytułem odsetek umownych,
- 1012,09 złotych tytułem odsetek za opóźnienie.

/wyciąg z ksiąg – k. 16, rozliczenie kredytu k. 42/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z 17 grudnia 1996 r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997 r., z.6 - 7, poz.76).

W rozpoznawanej sprawie do okoliczności, które pierwszoplanowo wymagają wykazania przez stronę powodową należy istnienie wierzytelności wobec Pozwanego oraz jej wysokość. Powód przedstawił umowę łączącą strony, potwierdzenie odbioru oświadczenia o wypowiedzeniu umowy oraz wyciąg z ksiąg banku, wystawiony przez Powoda, zatem uznać należy, że wykazał zarówno istnienie, jak i wysokość dochodzonego roszczenia.

Przedstawiony wyciąg z ksiąg banku stanowi dokument prywatny, który stanowi środek dowodowy wskazany w kodeksie postępowania cywilnego. Wprawdzie wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 15 marca 2011 r., w sprawie P 7/09 (OTK-A 2011/2/12), przepis art. 95 ust. 1 prawa bankowego został uznany za niekonstytucyjny w zakresie, w jakim nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, co znalazło następnie wyraz w nowelizacji tego przepisu poprzez dodanie do art. 95 ust. 1a o treści: "moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym" ustawą z 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 613), która weszła w życie 20 lipca 2013 r. Niemniej abstrahując od oceny możliwości potraktowania tego dokumentu jako dokumentu urzędowego, nie ulega wątpliwości, że powołany dokument spełnia wymogi co najmniej dokumentu prywatnego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 27 lutego 2014 r., I ACa 290/13, LEX nr 1451726). Zawiera bowiem pieczęć banku i treść określonego oświadczenia wiedzy, wynikającej z ksiąg bankowych, podpisaną przez wyraźnie określoną osobę fizyczną - pracownika powodowego Banku. Natomiast dla wykazania istniejącego zadłużenia strona powodowa dysponowała nieograniczonym wachlarzem środków dowodowych, w tym choćby w postaci dokumentu prywatnego, potwierdzającego sporne zadłużenie, czego z kolei Pozwany nie zdołał skutecznie zakwestionować, nie podważając ani wiarygodności, ani rzetelności tego dokumentu. Nie wykazał bowiem, że faktycznie spłacił zaciągnięty kredyt w całości bądź w części, zarówno w odniesieniu do kapitału, jak i do odsetek, względnie że ustalone przez Bank zadłużenie jest niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Pozwany nie podjął w tym zakresie w istocie żadnej inicjatywy dowodowej poprzestając na gołosłownym kwestionowaniu twierdzeń strony powodowej, co wobec treści powołanego wyciągu z ksiąg bankowych nie mogło odnieść zamierzonego przez pozwanego skutku.

Należy wskazać, że w sprzeciwie od nakazu zapłaty Pozwany wskazał jedynie ogólnikowo, że wierzytelność nie istnieje, jednak na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2019 r. potwierdził fakt zawarcia umowy kredytu, będącą źródłem roszczenia powoda oraz fakt zaprzestania spłaty zobowiązania.

Odnosząc się zaś do zarzutu pozwanego dotyczącego nieprzedłożenia przez Powoda oryginałów dokumentów, na które się powołuje lub ich odpisów poświadczonych za zgodność z oryginałem wskazać należy, że możliwość składania przez stronę kopii (tj. odpisu dokumentu niepoświadczonego za zgodność przez osoby wskazane w art. 129 § 2 k.p.c.) wynika wprost z treści art. 129 § 1 i 2 k.p.c., w którym jest mowa o złożeniu - na żądanie strony przeciwnej - oryginału dokumentu (ewentualnie na równi z oryginałem kopii poświadczonej za zgodność j.w.). W związku z zarzutami podniesionymi przez Pozwanego, Powód złożył do akt, poza znajdującym się już w aktach oryginałem wyciągu z ksiąg bankowych, poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię umowy kredytu, zwrotnego potwierdzenia odbioru

oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, wniosku o udzielenie kredytu, zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach pozwanego, oświadczenia o dochodach, formularza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego.

Pozwany nie podniósł także innych zarzutów czy twierdzeń mogących mieć wpływ na wynik sprawy. W konsekwencji Sąd nie znalazł powodu do kwestionowania roszczenia dochodzonego pozwem i uwzględnił powództwo w całości.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Strony w umowie zastrzegły, że w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu przez Klienta zobowiązań wynikających z przedmiotowej umowy, bank będzie pobierał od kwoty niespłaconych w terminie zobowiązań podwyższone odsetki, w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie oraz że po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytobiorca został zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami i kosztami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu. Roszczenie powoda stało się wymagalne z upływem okresu wypowiedzenia umowy, wyciąg z ksiąg banku został wystawiony dnia 24 maja 2018 r., dlatego zasadne było rozstrzygnięcie o odsetkach zgodnie z żądaniem pozwu tj. od kwoty 42 416,56 złotych, stanowiącej niespłacony kapitał, umownych odsetek w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 25 maja 2018 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 2944,78 złotych ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa, tj. od dnia 1 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał sprawę w całości, więc należy mu się zwrot całości poniesionych kosztów procesu. W toku postępowania Powód wydatkował łącznie kwotę 2290,92 złotych, w tym: 2269 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 4,92 złotych tytułem kosztów notarialnego uwierzytelnienia pełnomocnictwa przedłożonego do sprawy.